

## O „krizi v umění“

Clair Jean, *La responsabilité de l'artiste* (Zodpovědnost umělce, nepřeloženo do češtiny), Paříž Gallimard, 1997, 146 stran.

Dagen Philippe, *La haine de l'art* (Nenávist umění, nepřeloženo do češtiny), Paříž, Grasset, 1997, 252 stran.

Michaud Yves, *La crise de l'art contemporain* (Krise současného umění, nepřeloženo do češtiny), Paříž, PUF, 1997, 288 stran.

To jestli současné umění prochází krizí, můžeme hodnotit podle korpusu průvodních článků, který tento jev provází. Nedáno vyšly eseje věnující se tomuto tématu, tři z nich v období od září do prosince roku 1997. Jsou to *La responsabilité de l'artiste* (Zodpovědnost umělce od Jeana Claira), *La haine de l'art* (Nenávist umění od Philippa Dageny) a *La crise de l'art contemporain* (Krise současného umění od Yva Michaudy). Okolnost dostatečně vzácná na to, aby ji někdo ocenil i v oblasti, kterou tato díla popisují jako velice nešťastnou. Alespoň pozornost, kterou čtenáři debatě věnují se zdá býti svědkem opravdového zájmu. Je dost vzdálená netečnosti k současnému umění, kterou několik autorů tak zálibně vyzdvihuje.

Termíny užívané v debatě jsou dobře známy už od roku 1992, kdy byla diskuze zahájena ve sloupcích časopisu *Esprit*. Na jedné straně jsou ti, kteří tvrdí, že současné praxi umění může vládnout opravdu cokoli, na druhé straně ti co brání umění před jeho pomlouvači. Eseje Claira, Dageny a Michaudy představují v této krajině rozepří mezi klasiky a moderními, snahu o obsazení přibližně všech pozic v diskuzi. První esej se přiklání k těm, co jsou „proti“, druhá se kloní k těm, co jsou „pro“ a konečně třetí, která zaujímá jakousi středovou pozici.

větší významový posun P2, P3, P5, P11